

[Aksel Larsen.]

Ganske vist må det så tilføjes, at når jeg tænker på det ærede medlem hr. Elgaard's klare udredning af, at et navnlig i økonomisk henseende mere sammensluttet Vesteuropa havde større chance for at hævde sig overfor Amerikas Forenede Staters bestræbelser for at genere dette samme Vesteuropa økonomisk, kan det på den anden side igen stemme os noget mildere overfor det foreliggende forslag. Jeg kan ganske vist ikke se den umiddelbare sammenhæng mellem denne konvention og det øvrige, man har talt om vedrørende Europarådets arbejde og de økonomiske forhold i Vesteuropa, men naturligvis vil vi med glæde hilse enhver bestræbelse for at frigøre europæiske stater fra det ubehagelige og økonomisk og politisk uhyre generende amerikanske formynderskab.

Dernæst vil jeg gerne komme med nogle ord om udformningen af konventionen og tillægsprotokollen. Jeg kan naturligvis ikke her, og det er vel heller ikke meningen ved en første behandling, gå forslaget igennem med alle dets artikler og med alle dets detaljer, men der findes en del problemer i det, som det forekommer mig nødvendigt at drage frem, dels fordi det drejer sig om bestemmelser, hvis udformning man ikke kan erklære sig tilfreds med, hvis man virkelig er tilhænger af menneskerettighederne, dels fordi en hel del af de europæiske lande, hvis repræsentanter har underskrevet konventionen og tillægsprotokollen, i hele deres lovgivning og hele deres praksis handler imod adskillige af disse bestemmelser. Og hvad nytter det så, man vedtager en international konvention og oven i købet foreslår at ratificere den, når man handler i modstrid med selve denne konventions ret beskedne menneskerettighed?

Selvom det var mere rigtigt at tage det i systematisk orden, skal jeg for at lette oversigten gå kronologisk frem, og så støder jeg først på artikel 3, der siger, at ingen må underkastes tortur og ej heller umenneskelig eller vanærende behandling eller straf. En konvention med en sådan bestemmelse er underskrevet af Ernest Davis som repræsentant for Det forenede Kongerige Storbritanniens og Nordirlands regering. I eftermiddag bringer aviserne et telegram under overskriften „Atter pisk i England“, og det fremgår heraf, at en fange i Dartmoorfængslet i England fornylig fik

tildelt tolv slag af den nihalede kat. Han blev bundet til en trekant efter at være afklædt til bæltstedet. Man beskyttede hans hals- og nyreparti med bandager, og så fik han de tolv slag af den nihalede kat af en fængselsfunktionær, medens en læge holdt opsyn med det. Den engelske regering har underskrevet en konvention, hvori der står, at ingen må underkastes tortur og ej heller umenneskelig eller vanærende behandling eller straf, men halvandet år efter denne underskrift praktiserer den engelske regering sådan behandling af mennesker i England. Jeg må spørge, hvor meget man venter sig af en sådan konvention, når de, der har udformet og underskrevet den, i praksis handler stik imod den?

I artikel 4 står der, at ingen må holdes i slaveri eller trældom, og ingen må beordres til at udføre tvangs- eller pligtarbejde. Det viser sig, når man går videre frem i de forelagte dokumenter, at dette kun gælder yderst begrænset, for, som det står i tillægsprotokollen fra Paris, enhver af de høje kontraherende parter kan selv bestemme, i hvilket omfang konventionen skal gælde for det, man kalder områder, for hvis internationale forpligtelse den er ansvarlig, altså mandatområder, afhængige lande, kolonier o. s. v. Men selvom man tager det, man vel i denne forbindelse må kalde hovedlandene, må man stille det spørgsmål: Hvor meget er det værd, at man laver en konvention om, at ingen må holdes i slaveri eller trældom og ingen må beordres til at udføre tvangs- eller pligtarbejde, når man i praksis handler stik imod denne bestemmelse? Det gælder adskillige af underskrivernes lande, vi behøver ikke at gå så langt bort, vi kan nøjes med at beskæftige os med Danmark. Ganske vist synes regeringen at mene, at den kommer i overensstemmelse med konventionen ved det ændringsforslag til forsorgsloven, der blev forelagt og omdelt til os i dag. Jeg har studeret det og sammenholdt det med konventionen, og jeg kan aldeles ikke se, at man derved kommer i overensstemmelse med konventionen. Forholdet er jo det, at der herhjemme i Danmark findes masser af mennesker, som underkastes administrativ frihedsberøvelse og sendes til tvangsarbejde, uden at de har ret til at vide hvorfor, uden at de har nogen som helst mulighed for at henvende sig til en domstol og få deres sag prøvet for en domstol, og selvom man i det forslag, der er blevet os